

Sygn. akt III CZ 68/11

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSA Roman Diczek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Iwo L.

przeciwko Andrzejowi D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 listopada 2011 r.,

zażalenia powoda na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 29 kwietnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2011 r. rozpoznając sprawę z powództwa Iwo L. przeciwko Andrzejowi D. o zapłatę, na skutek apelacji pozwanego oddalił apelację i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 698,02 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, na podstawie art. 98 k.p.c.

W zażaleniu na zawarte w przywołanym wyroku postanowienie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym powód zarzucił, że Sąd drugiej instancji, z naruszeniem art. 98 § 1 i 2 oraz art. 108 § 1 k.p.c., nie zasądził od pozwanego na jego rzecz poniesionych przez niego kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym. Wskazał, że w wyroku Sądu pierwszej instancji z dnia 1 marca 2010 r. w punkcie trzecim, w przedmiocie rozliczenia kosztów sporządzonych w sprawie opinii przez biegłego sądowego Sąd ten postanowił zarządzić wydanie odrębnego postanowienia, ale dotychczas tego nie uczynił. A skoro tak, zdaniem powoda, Sąd drugiej instancji oddalając apelację pozwanego powinien był zasądzić na rzecz powoda nie tylko koszty postępowania apelacyjnego, lecz całość kosztów procesu, stosownie do powołanych w zażaleniu przepisów postępowania.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., dodanym przez ustawę z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 69, poz. 592), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. To oznacza również zbadanie, jak trafnie podnosi powód w zażaleniu, prawidłowości wyliczenia i zasądzenia przez Sąd drugiej instancji kosztów, choćby Sąd nie orzekł o oddaleniu wniosku strony o przyznanie kosztów procesu w części nieuwzględnionej (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 1972 r., III PZP 14/72, OSNC 1972, nr 12, poz. 215 i z dnia 30 listopada 2011 r., III CZP 69/11, Biul. SN 2011, nr 12, s. 16 - 17).

Dokonując takiej oceny w granicach zaskarżenia zażaleniem (art. 378 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.) należało uznać, że jest ono pozbawione usprawiedliwionych podstaw.

W myśl art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Tak też uczynił Sąd Okręgowy. Oddalając apelację pozwanego Sąd drugiej instancji orzekł jednocześnie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej, w całości obciążając nimi pozwanego, stosownie do reguły odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.), w wysokości, której powód w zażaleniu nie kwestionował.

Zarzuty zażalenia sprowadzają się do kwestionowania nieobjęcia orzeczeniem o kosztach procesu przez Sąd Okręgowy, poniesionych przez powoda wydatków na biegłego sądowego przed Sądem Rejonowym. Rozstrzygnięcie w tym zakresie Sądu pierwszej instancji podlegało jednak – czego zdaje się nie zauważać powód – oddzielnemu zaskarżeniu, stosownie do art. 394 § pkt 9 k.p.c. (z którego powód nie skorzystał) i nie stanowiło przedmiotu kontroli instancyjnej w ramach zaskarżenia apelacją pozwanego. Wskazane wydatki przed Sądem pierwszej instancji nie należały do kosztów sądowych poniesionych przez stronę w postępowaniu apelacyjnym. Jako takie nie podlegały rozliczeniu w instancji odwoławczej w ramach rozstrzygania o apelacji pozwanego i o kosztach, na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 i art. 391 § k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.